

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Jana Kratochvíla a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **Zemědělský podnik Razová, státní podnik v likvidaci**, Třanovského 11, Praha 17, zastoupeného advokátem JUDr. Jaromírem Bláhou, Prvního pluku 7, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2020, č. j. 33910/20/19/5100-31462-704211, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 17. 3. 2021, č. j. 52 Af 67/2020-133,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud v tomto případě potvrdil svou ustálenou judikaturu, že v žalobě proti povinnosti platit úroky z prodlení z pozdě zaplacené daně, nelze přezkoumávat samotné vyměření daně, ke kterému došlo samostatným rozhodnutím.

[2] Finanční úřad pro Pardubický kraj dne 20. 12. 2018 žalobci (stěžovateli) vyměřil daň z nemovitých věcí za rok 2016 ve výši 27 476 Kč. Lhůta pro uhrazení daně byla 31. 5. 2016 pro první splátku a 30. 11. 2016 pro druhou splátku. Stěžovatel daň uhradil až dne 4. 1. 2019. Proto finanční úřad platebním výměrem ze dne 7. 5. 2020 předepsal stěžovateli úroky z prodlení úhrady daňových povinností na dani z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2016 ve výši 9 194 Kč.

[3] Žalovaný výměr předepisující úroky z prodlení potvrdil a krajský soud žalobu stěžovatele zamítl. Žalovaný i krajský soud uvedli, že v tomto řízení se nemohou zabývat námitkami proti samotnému vyměření daně.

[4] Stěžovatel se proti rozsudku krajského soudu bránil kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) soudního řádu správního. Názor krajského soudu, že v tomto řízení se nelze zabývat zákonností samotného vyměření daně považuje za nesprávný. Stěžovatel v kasační stížnosti rozsáhle zpochybňuje právě zákonnost vyměření daně.

[5] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[6] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu v rámci řízení o přezkumu úroku z prodlení a penále nelze přezkoumávat samotnou daňovou povinnost (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2008, č. j. 8 Afs 161/2006-93; ze dne 25. 1. 2012, č. j. 1 Afs 77/2011-91; či ze dne 4. 10. 2018, č. j. 10 Afs 115/2017-37, bod 16). Soud nemá důvod se od této judikatury v tomto řízení odchýlit.

[7] Rozhodnutí o vyměření daně a vyměření úroku z prodlení jsou samostatná rozhodnutí. Proti těmto dvěma rozhodnutím lze brojit samostatnými odvoláními a žalobami, resp. kasačními stížnostmi. Tato samostatnost má za následek, že daňový subjekt nemůže do řízení o přezkumu rozhodnutí o vyměření úroků z prodlení přenášet námítky vztahující se k posouzení, zda vůbec a v jakém rozsahu měla být v jeho případě vyměřena daň, k níž se úrok vztahuje. Rozsah přezkumu platebního výměru na úrok z prodlení je tedy oproti přezkumu platebního výměru na daň limitován a je zaměřen zejména na posouzení, zda úrok měl být vůbec předepsán, zda byl vyměřen ve správné výši a za relevantní dobu.

[8] V nyní posuzované věci není mezi účastníky sporu, že platební výměr předepisující daň je stále pravomocný, a že stěžovatel předepsanou daň ve lhůtě její splatnosti neuhradil. Zákonné podmínky pro předepsání úroku z prodlení jsou tedy splněny (§ 252 daňového řádu). Nejde o úroky z prodlení ohledně neexistující daně. Respektive v současné době stále existuje pravomocné rozhodnutí o vyměření daně. To, že stěžovatel zákonnost tohoto rozhodnutí zpochybňuje, není pro řízení o předepsání úroků podstatné. Je zde tedy rozdíl oproti situaci v rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci, č. j. 60 Af 23/2021-39, a rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích, č. j. 52 Af 22/2021-165, kterých se stěžovatel dovolává. V těchto případech bylo rozhodnutí o vyměření daně zrušeno, proto krajské soudy zrušily i rozhodnutí o úrocích z prodlení.

[9] Nejvyšší správní soud nepominul, že stěžovatel paralelně brojí proti samotnému vyměření daně. Jeho žaloba však byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích dne 17. 3. 2021. Kasační stížnost stěžovatele proti tomuto rozsudku je vedena pod sp. zn. 8 Afs 121/2021 a dosud o ní nebylo rozhodnuto. Nejvyšší správní soud také nepominul, že v obdobné věci Nejvyšší správní soud kasační stížnosti stěžovatele vyhověl a rozhodl, že daň z nemovitostí byla vyměřena v rozporu se zákonem (rozsudek ze dne 22. 7. 2021, č. j. 6 Afs 109/2021-44). Zda k tomu dojde i v této věci však Nejvyšší správní soud rozhodne právě v řízení pod sp. zn. 8 Afs 121/2021.

[10] Podstatné je, že pokud rozhodnutí o vyměření daně bude zrušeno, bude to mít automaticky dopad i na rozhodnutí o vyměření úroků z prodlení. Jak správně podotkl již žalovaný a krajský soud, podle § 2 odst. 5 daňového řádu úroky, penále a pokuta za

pokračování

opožděné tvrzení daně sledují osud daně. Pokud tedy bude rozhodnutí o vyměření daně zrušeno, odpadne i povinnost stěžovatele platit úroky z prodlení. Stěžovateli by tak vznikl přeplatek na dani (§ 154 daňového řádu), pokud již úroky z prodlení zaplatil. Není tedy důvod, aby správní orgány či soudy v této věci vyčkávaly na rozhodnutí soudů o opravných prostředcích ohledně vyměření daně. Stěžovatel není a nebude nijak negativně dotčen, pokud tak nečiní.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední soudního řádu správního).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu